

Elbil: ja, men...

Det är miljödag i Lund. På Stortorget står en liten rödlackerad elbil. Tidigare har den varit uppställd utanför miljöpartiets valstuga. Entusiaster sprider flygblad om elbilar och om vätgas.

Är det inte bra med elbilar. Jovisst, och det är t.ex. utmärkt att parkförvaltningen använder sådana fordon. Ändå kan det behövas några små påpekanden:

1. Elbilspropagandan fördunklar det faktum att det inte bara är avgaser, buller och allmän resursförbrukning som är dåligt med bilar. Ännu värre är faktiskt den fysiska och andliga utglesning som bilsamhället leder till. Bensinbilens sanna motpol är (åtminstone för en socialist) inte den lilla elbilen utan det kollektiva (eldrivna) fordonet.

2. Elbilspropagandan målar upp en alltför ljus bild av de aktuella möjligheterna. De talar om det antal bilar som har tillverkats i Danmark men inte om att verksamheten där har gått i konkurs och att det är högst osäkert om det blir någon överflyttning till Sverige sedan banken har dragit sej ur projektet.

3. Vätgasdrift propagerar man också för. Och säger att strömmen till elektrolysen kan produceras ur solceller, som kommer att vara kommersiellt konkurrenskraftiga 1996. Det tror vi inte på, av både tekniska och politiska skäl.

Men snygg är elbilen! Kolla gärna in den.

Gr

Valvaka (v)

Vänsterpartiet i Lund håller i år valvaka i Medeltidssalen på Folkets hus med början kl. 20. Det kommer att serveras lätt förtäring (t.ex. varm soppa för frusna valsedelsutdelare) till självkostnadspris. Eventuella inslag av underhållning blir mycket korta, för erfarenheten säger att rapporterna från den nationella och lokala sammanräkningen kräver det mesta av vår koncentration.

Dock: öka spänningen med en tipspong i näven, som det brukar stå i annonserna. I nästa VB-nummer beskriver vi vänsterpartiets lokala valtips.

Välkomna ni som har jobbat i vänsterpartiets valrörelse men också ni som av någon anledning inte har gjort det. Den 18 september blir kanske den första dagen i ert nya politiska liv.

Valkommittén

En valrörelse är ingen tebjudning

Många, särskilt kvinnor, tycker att valrörelsen alltför lite handlar om konkreta frågor och alltför mycket om pajkastning, sägs det, och har därför inte kunnat bestämma sej för parti eller tänker inte rösta.

Det är till att ha små anspråk på pajkastning. Faktum är att nutida svenska valrörelser, liksom den svenska politiken i allmänhet, är mycket tandlösare och sippare än i andra länder. Och jämfört med hur det var här i landet förr.

Kuplettskrivaren och -sångaren Karl Gerhard blev så småningom livligt hyllad för sin eleganta satir. Tja, hur var det han skrev i en visa:

*Per Albin blir tjockare
och tjockare
och tjockare.*

I dagens Lund, däremot, blir t.o.m. somliga vänsterpartister moraliskt uppbragta om man t.ex. antyder något om Lars Åströms (s) eller Jan E.G. Anderssons (m) stora magar.

"Hellsvik åter till Lund"

Detta är onekligen ett problem för den som vill använda lite hårdare humor och satir i valrörelsen.

I latinamerikanska karnevalståg bär man ofta på jättelika huvuden i papier maché: grovt karikerade politiker och andra makthavare. I Lund inspirerades vi i början av åttitalet av detta, och Rabert Berg förfärdigade med hjälp av ett par latinamerikaner en frigolitskulptur av Ulf Adelsohn, moderaternas dåvarande partiordförande. Jag minns hur effektiv den var vid vänsterns motdemonstration på 4 oktoberrörelsens möte i Lund.

I år ville Rödakapellet och vänsterpartiet ha ett liknande blickfång till sina appellmöten. Ett ganska givet val var Gun Hellsvik. Talaren hittat lätt en inledning till sitt snack: vi vill ha Gun tillbaka till Lund där hon hör hemma, som oppositionspolitiker. Dvs vi vill fälla den borgerliga regeringen, och vi ogillar hennes försök att barska upp sej och kräva hårda fängelsestraff när all kriminologisk forskning (som hon väl känner genom sin akademiska verksamhet) visar hur kontraproduktiva sådana straff är. Talet om lokalt oppositionsråd är allvarligt menat. Det är lätt att instämma i sign. Lucifers varma beröm av Lundapolitikern Gun Hellsvik i ett tidigare VB-nummer i höst.

Justitieminister (ännu en liten tid) Gun Hellsvik, enligt Lina Strömberg, här i två dimensioner. Med uttrycksfulla rynkor men också med imponerande hårsvall. Kom till torgmötena och kolla!

Kvinnorynkor tabu?

Erfarenheterna från ett par appellmöten talar ett tydligt språk. Gun Hellsviks huvud är ett effektivt blickfång. Människor stannar upp, ler och börjar lyssna på talaren och musiken.

Men det är inte alla som ler.

Jag har noterat en reaktion bland vänsterkvinnor som säger att de blir illa berörda. Det handlar tydligen om sådant som de karikerat överdrivna rynkorna som är så karakteristiska för Gun Hellsviks ansikte och som understryker hennes tillkämpade barskhet. Solidariteten med en kvinna (i jämförbar ålder) väger tyngre än viljan att komma åt en politisk motståndare.

Jag har också hört argumentet att karikatyr är en manlig konst, att det bara är män som i tysthet njuter av att bli karikerade – *rien n'est si agréable que d'être pendu publiquement*, som Hans Alfredson travestierar Voltaire.

Men jag undrar om inte Golda Meir gillade David Levines klassiska karikatyr av henne, en som har präglat eftervärldens bild långt mer än alla bevarade fotografier. Och jag undrar om inte reaktionen är en generationsfråga. De unga kvinnor jag har talat med, för vilka jämställdheten är tämligen självklar, är förtjusta över Hellsvikhuvudet på stängen. Och det är en

ung kvinna (Lina Strömberg) som med säker hand och säkert öga har skulpterat.

Men reaktionen vittnar också om en missuppfattning om vad en valrörelse är för något.

Snyggt från höger

Man bör inse att en valrörelse inte är någon tebjudning. Den har inslag av bondslagsmål med kontrollerade slag under bältet, den har sin egen etik och estetik.

Motståndaren ska alltså inte visas överdriven hänsyn. Däremot bör man beundra hans lyckade drag och infall och akta sej för moralisk upprördhet. Själv har jag hittills i årets valrörelse fäst mej vid två snygga manövrer från högerhåll.

1. Det ena exemplet är regionalt: de fascistiska Sverigedemokraternas beryktade Pågatågsaffisch där de bedjande muslimerna på Stortorget i Malmö ställs mot det idylliska kärnsvenska koloniområdet genom texten "Vilket Sverige väljer du?" Vi antifascister kan vara glada för att den geniala idén inte matchades av ett lika slagkraftigt genomförande. Affischen ifråga är plottrig med alla sina detaljer. Vänsterpartiets lokala affischritare Knutte Stenlund visar däremot hur hur en effektiv valaffisch ska se ut i sin motparafra

(forts. s. 4)

(v)-initiativ: Kretsloppsriktad bostadsupprustning

Vänsterpartiet har skrivit till kommundirektören och föreslagit att kommunen utlyser en tävling om hur man bäst renoverar ett bostadsområde, där kretsloppsanpassning ska komma i förstahand. Förslaget kan ses som ett sätt att praktiskt pröva de idéer som kommit fram i det Agenda 21-arbete som bedrivs inom både vänsterpartiet, i bostadsområden som Östra Torn, och som med allt ökande intensitet försiggår i kommunen och dess förvaltningar.

Byggnadsverksamheten är minimal i Lund. Arbetslösheten bland byggnadsarbetare i Lund är 30%. Nybyggnadet det närmaste året kommer att bli blygsam med tanke på de minskade bostads-subsventionerna. För framtiden får vi därför utgå från det befintliga bostadsbeståndet. Men även om många lundabor bor bra, har vi också i Lund problem med sjuka hus, osunda byggmaterial, buller och vibrationer. Många hus kännetecknas av dålig energihushållning och resursslösande hantering av restprodukter och annat avfall.

I den föreslagna tävlingen om miljöanpassad ombyggnad kan byggbolagen själva få välja vilket område de önskar, de får då utförligt beskriva hur de vill genomföra ombyggnaden, givetvis i samarbete med de boende. Eventuella merkostnader för att göra renoveringen kretsloppsanpassad ska specificeras.

Hittills har låga elpriser och korta avskrivningstider varit styrande. För en långsiktigt hållbar utveckling krävs att man planerar med ett högre elpris och längre avskrivningstider. Som exempel på nya system som gynnar en hållbar utveckling, kan nämnas urinseparerande toaletter istället för konventionella vattenklosetter, trä- eller linoleumgolv istället för plastgolv, solfångare på tak i söderläge istället för tegelimitation, och givetvis plats för källsortering istället för sopnedkast.

Vänsterpartiet föreslår en jury med representanter för miljödelegationen, byggnads- och fastighetsnämnderna samt boendeorganisationer och sakkunniga utifrån. Pengar som tidigare kretsloppsidéer skulle sannolikt räcka till både prissumma och juryarvoden.

Genom en sådan tävling som vänsterpartiet föreslår, kan kommunen snabbt visa marknaden, dvs byggbolagen, att det är hög tid att komma igång med den miljöomställning som alla säger sig vilja ha. Nu när det finns ledig kapacitet inom byggsektorn, är det lämpligt att göra långsiktiga investeringar inför framtiden.

Det finns en stor kreativ potential som kan utnyttjas om bara miljökraven ställs med kraft bakom orden. Från ord till handling! Slutar vänsterpartiet sin skrivelse.

Rapport från Reeperbahn

Valrörelsen rullar vidare och jag känner mig egendomligt oberörd. Man hör Bildt svepa in sig i ordrika dimridåer: det var ett konkursbo han fick överta och det har tagit tre år att vända, men nu pekar alla kurvor uppåt. Jaha. Och så socialdemokraterna som vill ta över, jo det vore bättre, men tvivlet om vad de faktiskt kommer att göra begränsar ens entusiasm.

Själv stöder jag ett parti som när det går framåt i opinionssiffrorna får börsen att rasa och räntorna att gå uppåt. I de stora tidningarnas ledare får vi veta att vi inte är vatten värda utan bara oansvariga vänsteropportunist. Nu känner jag ju ett antal vänsterpartisympatisörer—i den här sociala miljön vanliga ansvars-kännande och småtråkiga mellanskiktare. De är sjuksköterskor och bibliotekarier, läkare och forskollärare. I vardagslivet åtnjuter vi ett normalt förtroende från våra medmänniskor. Men när det gäller våra åsikter om i vilken riktning samhällsutvecklingen bör gå vad gäller miljö, demokrati och fördelningspolitik utmålas vår hållning som ett hot mot landet. Det finns inte en svensk dagstidning som inte har skrivit åtminstone något ledarstick om vilken välsignelse det vore om vänsterpartiet åkte ur riksdagen och stället utplånades. Själva borde vi väl gå och dränka oss

Är vi lika intoleranta? Jag kan inte se det. Finns det fem procent av väljarna som anser att traditionella, kristet-konservativa värden borde präglade samhället är det väl bra att de finns representerade i riksdagen? Vänstern i den senaste veckan visar att vi är åtminstone fem procent som stöder vänsterpartiet och sex för miljöpartiet som vill försöka hålla

vänstertummen i ögat på en socialdemokratisk regering och det är mycket glädjande.

I korv- /EU-frågan

Vad är väl Kebnekaise mot Mont Blanc, säger Gunnar Sandin i förra numret av Veckobladet och tänker rösta för EU. Och det finns en frenesi i hans avståndstagande från Fosterlandet som är nog så medryckande. Javisst, vad är Lunds domkyrka mot Kölnerdomen och Gomans hushållsmadwurst mot en salami? Sverige är en utkant av Europa, med rikedomar i form av skogar, järn och sillfiske som sen inlandsisens avsmältning för tio-tusen år sen med jämna mellanrum lockat upp lite folkspillror från mera centrala regioner i världsdelen för att finna sin bärgning. Men vi förblir en marginell företeelse vår nyrikkedom till trots och det skulle vara patetiskt att hävda att vi har några speciella företräden framför de mera kulturbärande delarna av Europa.

När jag säger Nej till EU är det inte för att hävda det mellan-svenska kökets företräden eller för att slå vakt om Fosterlandet. Det är för att erfarenheten säger att det är lättare att hantera det som är någorlunda näraliggande och för att vi har hittat drägliga former för att göra just det. EU-anslutning innebär att lämna ut stora delar av politiken till det organiserade välde av experter och medlemmar av den politiska klassen som styr i Bryssel. Kapitalets företrädare finner det systemet mer hanterbart än organiserade folkviljor i enskilda länder, och det förstår man, men när vänstermänniskor hälsar en sådan ordning välkommen är det svårt att inte se dem som naiva och önsketänkande.

Islänning?

Jag är just tillbaka från en vecka på Reeperbahn, och har alltså färsk intryck av EU. "Der Anblick der nächtlichen Reeperbahn im wirbelnden Glanz der bunten Lichtreklamen ist sehr eindrucksvoll", som det stod i den Baedeker jag höll i handen när jag orienterade mig i vimlet.

Fast på dagarna satt jag och lyssnade på t.ex. den nye tyske presidenten Herzog, som visade sig vara överraskande frisinnad (eller åtminstone hade en talsskrivare som var det). Martin Bangemann, vice ordförande i kommissionen framträdde också, med en stor-kapitalistisk tyngd och självklarhet som gjorde mig andlös. Budskapet var entydigt: det som skulle få Europa att nå ifatt USA och Japan i industriell dynamik var två saker: privatisering och avreglering. Det är kanske inget dumt recept för länder som Frankrike och Italien med deras stora statliga koncerner och ofantliga byråkratier, men vad gäller Sverige är det lite malplacerat. I övrigt var det informationssamhället det handlade om och det tycks inte vara någon mätta på drömmarna om att fylla vår tillvaro med elektronikburet skräp. Teknik och idéer säljs med samma retorik som en gång användes för TV. Den förmodades ju en gång kunna lyfta mänskligheten till utomordentliga nivåer av bildning och kultur och det vi vet ju hur det gick.

Vad gäller Reeperbahn fick man ett proper rum med dusch för en tredjedel av kostnaden på konferenshotellet. Det var lite jobbigt att ta sig hem till hotellet från S-Bahnstationen på kvällarna, men efter hand började inkastarna känna igen mig. En av dem var övertygad om att jag var islänning. Hur ska man tolka det?

Lucifer

Folkparken levande park

Föreningen "En aktiv folkpark", som arbetar för att slå vakt om en av Västers enda levande parker, frågade partierna i somras hur de ställde sig till försäljning eller avstyckning av folkparken och till försöken att etablera skolor i folkparken. Vänsterpartiet tycker ungefär så här:

— En försäljning av Folkets park tycker vi inte om. Kommunen bör äga hela parken med byggnad, men kan möjligen arrendera eller hyra ut byggnaden. I ett av tävlingsförslagen till folkparken visade LKF att det var möjligt att

bygga om folkparksbyggnaden till skola, något som annars skulle behöva byggas nytt på Väster. Det var ett vettigt användning, tyckte vänsterpartiet. Den tillbyggnad som skulle krävas av f d fritidsgården, var visserligen inte särskilt vacker, men den fick man kanske acceptera.

Nu är det tydligen aktuellt att Montessoriskolan skulle hyra in sig, men då vill man avstycka en stor skolgård. Problemet är att man då äventyrar parkens offentliga karaktär. Det är inte särskilt lyckat att avskilja en del som skolgård,

och inte heller att blanda stojande skolungdomar med vanliga parkbesökare. Det kan bli svårt att lösa, men lika svårt att hitta på ett annat användning för byggnaden.

Det är angeläget att folkparksbyggnaden bevaras. Arkitekturen är ganska speciell och har uppmärksammats i internationella arkitektursammanhang. Många anser den dock vara oanvändbar, men vänsterpartiet har haft många härliga fester där under 70- och 80-talet. Som stor dans- och festlokal har den alltså fungerat ganska bra. Men det är kanske omodernt med sådana tillställningar idag?

Tho

Att bli angripen av fienden är inte en dålig sak...

Det är så rysligt spännande med en valrörelse. Inte minst för att det esomoftast visar sig att det man själv trodde var intressant med partiet och dess politik inte alls är det som upptar det stora folkliga intresset. Diverse tjänstgöring i valstugan på Stadsbiblioteket i Göteborg (vad gör man, när man är i exil?) öppnar avgrunder av perspektiv som man inte hade en aning om.

De viktigaste frågorna visade sig i tur och ordning vara:

— hade man fler ballonger? (det hade man; mycket stiliga, men de röda är avgjort populärare än de vita. Håller valrörelsen på att förvandlas till ett barnkalas? Godiset, rött, var också mycket efterfrågat);

— hade man några NEJ TILL EU-knappar? (det hade man inte; miss i planeringen) samt

— varför hade man nakna personer på sina valaffischer? Den sistnämnda frågan var ju avgjort värre att ta itu med – jag begriper heller inte varför vi har nakna människor på våra valaffischer. Kan ingen hålla styr på kreativa anonsbyråer?

En mera erfaren lokalpolitiker kom till min räddning, och förklarade att de nakna symboliserade att vi under yttre utstyrselar alla var lika – nog en vacker tanke, men uppenbarligen väl subtil för den tilltänkta publiken.

Något allvarigare kändes faktiskt att en av Göteborgs många invandrare allvarligt och genomtänkt redogjorde för hur all denna nakenhet fått honom att vilja lägga sin röst någon annanstans. Det

mångkulturella samhället kräver nog också en del taktfullhet.

Smedjan

Men detta var egentligen en lokal avvikelse. För att återknyta till rubriken: en valrörelse gör en ju också sugen på att se vad motståndarna har för sig. I det syftet investerade jag i veckan 50 (!) kr i förlaget Timbros idétidsskrift Smedjan. Lika bra att gå direkt på den ideologiska källan, tyckte jag, precis som det känns smartast att gå direkt till Marx och Engels, de har ändå sysslat med det mesta som man behöver ha utrett.

Smedjan var i alla fall en fascinerande läsning. Om man någonsin behövde en bekräftelse på att den dialektiska processen håller på att ta ut sin rätt, högervinden vänds i sin motsats, så satt den där. Säg vad man vill om Smedjan, men den känner vad som är på gång. Motsvarigheten till gnällig uppgivenhet torde vara svår att finna.

Vitriol

Av ett 49-sidigt nummer ägnades 4 sidor åt aktuella recensioner och inlägg: hur gräsligt det är i Haninge för att den offentliga sektorn inte fungerar som en ansvars-kännande kapitalist; ett vitriolartat angrepp på Olof Lagercrantz ("en fallen ängel"; han kan uppenbarligen aldrig förlåtas att han som etablerad intellektuell tyckte så fel när det begav sig, även om det mesta var väldigt länge sedan); ett likartat på Åsa Moberg, som inte tycker det könet är av underordnad betydelse. Efter dessa påtagligt magsura gamla gnälligheter kom-

mer nio sidor om hur det är att vara alkoholist (ingen munter läsning, precis); sedan sex sidor om det amerikanska politiska systemets sammanbrott genom massmedial koncentration enbart på skandaler i stället för på politik.

Fem sidor vila

Den vid det här laget ganska skakade läsaren får sedan vila sig med fem sidor av Lars Gustafssons minnen av filosofer i Uppsala. Riktigt rart, och naturligtvis ur ideologisk synpunkt berättigt av Gustafssons position som ledande högerintellektuell. Men dessa milda minnen av excentriska filosofer som passerat Uppsala kan ju knappast betraktas som offensivt politiskt tänkande. Somliga av dem var uppenbarligen intensivt upptagna av samma problem som Parmenides (första hälften av 400-talet f.Kr.): om jag kan tänka på någonting, innebär inte det då att det verkligen finns, det vill säga allting finns på en gång i ett oföränderligt och statiskt vara? Tacka vet jag Herakleitos, han med "allting flyter", Hegels och i förlängningen Marx' filosofiske lärofader.

Sedan kommer det som uppenbarligen är numrets ideologiska tyngdpunkt, 15 sidor, och det är där jag menar att vänstern idag borde känna sig rysligt uppmuntrad. Medge att det har känts ibland, de senaste åren, som om det kämpades i en ständig motvind: själv undrade man om det var så bra, tog bort K:n och stod i, och opinions-siffrorna bara sjönk. Men skall man döma av energin i Smedjan är

det vi som är de stora motståndarna. Där finns psykologiska förklaringar till varför vi är som vi är (man vill inte uppe sin identitet).

Altruism skadligt

Lorenz Lyttkens har en lång betraktelse över varför det är så skadligt med altruism; det måste ju var och en förstå att en sund egoism och tillit till marknads-krafterna i längden är mycket bättre, trots de *momentana* sirentoner som altruism kan utgöra. Sedan är det naturligtvis frågan om vänsterdebattörer av allmänt hel- eller halvintellektuell kaliber. De utnämns till en totalt oemotsagd nomenklatura; den stackars kämpande högeroppositionen har inte en chans att göra sig gällande i det rådande åsiktsförtrycket. Som verklighetsbeskrivning betraktat lämnar det en onekligen i storögd förundran. Det var ju inte alls som vi trodde! Vi var inte alls någon sorgsen relik av forna och bättre tider, utan ett akut och reellt hot, en stark och listig motståndare till alla rättänkande marknadsliberaler. Att bli angripen av fienden är inte någon dålig sak ... åtminstone kan det få en att självmedvetet råta på huvudet och justera Palestinaschalen. Att ta fram näbbskorna igen vore kanske att ta i; de var aldrig särskilt snygga, och vänsterns estetiska framtoning har väsentligen förbättrats genom åren. Men att vi var så rysligt farliga! Stöd inte Timbro genom att köpa publikationen, men kolla den på bibblan, och se! Valrörelsens mest uppmuntrande inslag hittills.

Chloë

Hyresgästkrav på Sveriges politiker

Hyresgäströrelsen hade "riksdag" i slutet av augusti, och då antogs ett manifest, som lagom till valet riktar sig till Sveriges politiker. Det är en allvarlig situation som råder på svensk bostadsmarknad, och hyresgästerna är bekymrade. Bostadsbyggandet har stannat av, också på orter med bostadsbrist. Dit hör exempelvis Lund, men även här är bostadsbyggandet det lägsta på flera decennier. Hyresgästerna menar att ingen idag litat på samhällets vilja att garantera rimliga ekonomiska förutsättningar.

Naturligtvis är det systemskifte som regering och riksdag genomfört under den gångna mandatperioden skulden till att klasskillnaderna i boendet ökat, att standarden för stora grupper försämrats och att de boendes inflytande minskat.

— Hyrans andel av lönen före skatt har på fem år ökat från 17% till 24%. Hushållens ekonomi har bara det senaste året försämrats, särskilt tvåbarnsfamiljernas. Endast vissa pensionärgrupper har fått det lite bättre, men de hotas under nästa mandatperiod av nya bördor.

Det är närmare 400 000 människor som har tvingats flytta för att de inte klarar hyran. Allt fler människor vräks, ofta helt i onödan därför att de sociala myndigheterna inte hinner med eller ens klarar sina uppgifter. Uppemot 70 000 ungdomar tvingas flytta hem till sina föräldrar igen och bli "mammor".

Utän saklig grund angrips bruksvärdessystemet. Hyrorna i städernas centrala delar är inte för låga. Det är många boshåll med låga inkomster som bor i sådana lägen, och varför skulle de inte få göra de? Måste de förvisas till avlägsna förorter?

Hyresgästkrav

Hyresgästriksdagen kräver att Sveriges politiker tar sitt ansvar och därför

— slår vakt om Sveriges ställning som föregångsland för en effektiv social bostadspolitik.,

— preciserar vad de anser vara en rimlig hyra och standard,

— skapar långsiktiga förutsättningar för bostadsbyggande och upprustning genom neutrala finansierings- och skattesystem,

— ser till att hyrorna inte behöver höjas 1995 och sänker hyrorna i nybyggda hus,

— räddar dem som drabbats av höjdräntor som skulle varit garanterade,

— förbättrar kulturellt och socialt resurssvaga miljonprogramsområden och ser till att segregationen minskar,

— utvecklar istället för avvecklar den allmännyttiga hresrätten

— ger kommunerna åter makt och ansvar för bostadsförsörjningen så att inte hyresgästerna utlämnas åt fastighetsägarnas godtycke, samt

— inrättar ett bostadsdepartement.

Lundakrav

Hyresgästföreningens Lundaavdelning har gått ut till de politiska partierna och vill vet hur de ställer sig till de lokala lundakrav som avdelningen framställt. Det är en lista med med nio konkreta punkter, som man vill diskutera med partierna på fredag eller måndag. Innan partierna träffat avdelningen vill vi återge de nio punkterna:

— Ge hyresgästerna möjlighet att spara i LKF – nej till aktieutdelning.

— Slå vakt om hyresgästinflytandet i LKF – hyresgästrepresenterant i styrelsen!

— Nej till omvandling av hyresrätt till bostadsrätt och till utförsäljning.

— Inrätta en kommunal bostadsförmedling.

— Kompostering, sopsortering och miljövänligt boende.

— Bygg 460 nya lägenheter per år i Lund!

— Bevara stadens gröna lungor, som parker, grönytor och koloniområden. De har en viktigt ekologisk funktion.

— Beakta hälsorisker i planeringen som vägar och kraftledningar!

— Håll nerer kommunala taxor – inrätta abonnentråd!

Rent allmänt kan redan konstateras att det tycks vara krav som i stort sett sammanfaller med vänsterpartiets. Även om vänsterpartiet i dagens ekonomiska läge gått med på en avveckling av kommunens bostadsförmedling och att denna sköts av LKF.

Tho

VECKOBLADET Bredgatan 28, 222 21 LUND. Prenumerationspris: 160 kr per år. Insattes på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidskriftsverkstan Svartbrödersg. 3. Tel 046-11 51 59 onsdagar e. kl 18. Fax: 046-14 65 82 Manus kan också lämnas på Bredg. 28 senast onsd. kl 17. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmännens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma Sölvegatan 22 Lund Tel. 046-18 41 91.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Landsförrädare?

För någon vecka sedan var jag på stan och gick förbi de nyuppsatta valstugorna. Det kändes inte bra. För första gången kände jag mig tvingad att rösta på ett annat parti än vänsterpartiet. En röst på vänsterpartiet i Lund innebär ju en röst på ännu en EU-anhängare i riksdagen. En röst på miljöpartiet däremot skulle kunna innebära att det partiet kommer in i riksdagen, och plötsligt har de EU-kritiska dubbelt så stor representation. Valet är klart.

Jag träffade Gunnar Sandin och förklarade min uppfattning att vi är på väg in i en tid med nya politiska skiljelinjer, och att ja-sidan troligtvis skulle vinna EU-omröstningen, eftersom socialdemokraterna blir regeringsbildare. Samtidigt yttrade jag: "Det har ju funnits landsförrädare förr". Begreppet 'landsförrädare' var inte riktigt mot någon speciell person, inte Rolf Nilson som GS vill påskina.

GS försöker också inbilla läsekretsen att jag hämtat begreppet från Norrskensflamman, en tidning som jag inte läser och aldrig har läst. GS' debattstil påminner om något gammalt och unket som inte borde finnas kvar i ett förnyat vänsterparti.

Vänster är inte nationalism, skriver GS upprört. Vad jag vet har vänstern varit såväl nationellt inriktad som internationalistisk, och såväl nationalism som internationalism har missbrukats. Var det inte i internationalismens namn som Sovjetunionen och dess bundsförvanter invaderade Tjeckoslovakien?

Var det inte kommunisternas underkastelse inför det stora kollektivet, Internationalen och Sovjetunionen en följd av feltolkad internationalism? Man gick så långt att man förnekade det egna.

Jag menar att vi behöver både en viss "nationalism" (självkänsla) och en viss "internationalism". Båda i rätt form och lagom dos. Inom psykiatri brukar man säga att en frisk människa har ett sunt förhållande till sig själv; man både accepterar och uppskattar sig själv. Ett land som inte värderar sig själv som en nation kan inte heller agera sunt internationellt.

Är det inte detta vi sett i Sveriges förhandlingar med EU? Sverige är för mig en lagom stor "kommun", där jag tycker mig kunna påverka. Jag anser också att det finns mycket som är bra ordnat i den här kommunen. I min mening riskerar en EU-anslutning dessa värden. Den som stöder en sådan utveckling anser jag sviker, och naturligtvis blir jag upprörd.

Det ligger då nära till hands att tala om svek och förräderi – kommunförräderi, landsförräderi kanske!

För övrigt kan tilläggas att arbetslösheten i EU i mer än tio år legat på cirka 10 procent. Arbetslösheten i Portugal och Grekland rapporteras till fyra–fem procent, men är i själva verket betydligt högre.

Om min undermåliga bil: Vad jag minns dög min bil i alla år till att köra ut affischtaflor etc med inför val och första maj. Vad jag minns tackade du ju själv, Gunnar Sandin, för skjutsen hem från konferensen i Kvarnby!

Jönsson

Oppositionen får två råd

Partiförhandlingarna, dvs de förhandlingar där man före valet kommer överens om politikernas villkor och resurser, är nu klara. I förhandlingarna deltog representanter från fullmäktiges partier. Bakom uppgörelsen står moderaterna, socialdemokraterna, folkpartiet, vänsterpartiet och KDS. Det betyder att miljöpartiet står utanför, men vänsterpartiet är inte heller med på allt som beslutades.

Uppgörelsen innebär bl a att antalet kommunalråd utökas från fyra till fem, dvs tre för majoriteten och två för oppositionen. Idag har vi tre för majoriteten och ett för oppositionen.

Partistödet, det kontanta stödet till partierna i fullmäktige ökas på med totalt ca 400 000 kr. Ökningen tillfaller framför allt småpartierna. Dessas krav på ett rejält grundstöd har därmed tillgodosetts. Alla partier som kommer med i fullmäktige

får ett grundstöd på tre basbelopp, idag drygt 105 000 kr.

Även sammanträdesarvodena höjs, bl a höjs arvudet för första timmen från 200 kr till 300 kr. Maxbeloppet, 500 kr står dock kvar.

Reservation (v)

Att stå bakom uppgörelsen innebär dock att man kan reservera sig på punkter där man haft avvikande krav som inte gått igenom. Vänsterpartiet reserverade sig alltså mot utökningen av antalet kommunalråd. Vänsterpartiet noterar också i sin reservation att man hade ett billigare förslag till partistöd och sammanträdesarvoden.

Miljöpartiet skrev som sagt inte under uppgörelsen, som man ansåg oacceptabelt dyr i dagens ansträngda budgetläge. Centern deltog över huvudtaget inte i slutförhandlingen.

S-H M

Valrörelse ingen tebjudning

(forts. fr. s.1)

på affischen, som har rubriken "För ett mångkulturellt Lund": en enda, centralt placerad kolonistuga, en enda muslim, tydliga bokstäver – parat med en charmfull mjukhet och humor i formerna.

2. Det andra exemplet är Carl Bildts överraskande skamgrepp på Ingvar Carlsson i Gnosjödebatten:

socialdemokraterna väljer betong före barn, bygger onödiga motorvägar men inför karensdag för vård av sjukt barn. Man riktigt hörde i radion hur Carlsson gick ner till nio efter denna vilda vänstersving från sin gamla kompis i bilmaffian. Sjukt men snyggt!

Det gäller för vänstern att vara lika plump och fräck.

Gunnar Sandin

Du har väl läst "En liten bok om Lund"?

Det är precis vad det är, en liten bok om Lund, som skickats ut till hushållen tillsammans med valsedlar och en broschyr om vänsterpartiets politik i riksdag och landsting.

Läs den! Många har kommit fram och sagt att den är ovanligt trevligt skriven. T. o. m. borgerliga politiker och väljare tål nog att läsa sanningar om sin stad!

Karin Svensson Smith var deltagare på FN:s stora miljökonferens i Rio, den som antog manifestet Agenda 21. Hon sitter i Lunds miljönämnd och är förmodligen dess aktivaste och kunnigaste medlem.

Karin arbetar konkret för att Lunds kommun ska uppfylla målsättningarna i Agenda 21, som bland annat säger att vi måste minska utslippen av växthusgaserna så att inte inlandsisarna smälter och världshavet stiger 30 meter (och när upp till Mejeriet).

Hon var belåten när hon lyckades få kommundirektören att ställa sig bakom ett krav på moratorium för vägutbyggnader tills utsläppsproblemen var lösta. Fast sen brydde sig s. m., fp- och c-politikerna ändå inte om vad som stod i papperet. Kanske visade de inte att moratorium betyder uppskov.

Det här är Kulturnatten. En smått genial uppfinning (av fp-politikern Gösta-John Bredberg). En lördagkväll i september sjuder centrala Lund av kultur i alla dess former.

Det är amatörerna som dominerar kulturnatten och så fungerar kulturen när den är som bäst: i ens stunden är den enskilda medskapare och sandare, i andra stunden mottagare. Men utan professionellt kunnande blir kulturlivet ytligt. Vänstern stöder tillkomsten av en fast dansensemble i Lund.

Det är många kulturyrtingar och institutioner som förtjänar och ska ha stöd: museerna, konsthallen, teatergrupperna, Mejeriet Lunds viktiga kommunala kulturinstitution är annars stadsbiblioteket som har upp till femtusen besökare om dagen. Det måste byggas ut.

MÖTE MÖTE MÖTE MÖTE MÖTE

KOMPOL inget möte måndag 12/9.
RÖDA KAPELLET. Lö. 10.9 kl. 11 utanför vänsterpartiets valstuga på GAtorg i Malmö. 11.30 samling Stortorget (samma stad) för antibrodemonstration (den sista?), avmarsch kl. 12. Avfärd från Lund med pågatåg 10.30, bil från Clemenstorget 10.15. Sö. 11.9 kl. 18.30 rep. på Musikskolan (f.d. Lindebergsgata, nordöstra hörnet av Clemenstorget, ingång från baksidan). Insläpp 18.30 (helst!), 18.45 och 19, slut före 21. Ö & idédiskussion efteråt. Ti. 13.9 kl. 17.30 gårdsspel på Djingis Khan, samling vid butiken. On. 14.9 kl. 17.30 apellspel Stortorget. Fr. 16.9 kl. 7.30 spel för pendlare utanför Lund C. Lö. 17.9 kl. 11–13 stor valslutspurt i centrala Lund. Gärepertoar i Malmö: 12, 25, 39, 225, 227, 275 och 281. Övriga spelningar hela valrepertoaren, dvs. även 8, 15, 84:2, 166, 210, 224, 246, 251, 267, 271, 274, 288 (Heili karjalasta) och 289 (Glassfabriken). Ingen rep. sö. 18.9 men välkomna till vänsterpartiets valvaka på Folkets hus kl. 20.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Thomas Schlyter och Gunnar Sandin.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund Onsdag e. 18 till fax 046-14 65 82.

Telefon till redaktörerna:
 Kajsa Theander 046-13 28 40.
 Thomas Schlyter 046-14 75 05.
 Vid utebliven tidning ring:
 Rune Liljekvist 046-11 50 69.